

חינוך לחיים

פרשת נצבים

"ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך"

בפשטות אין הכוונה כאן שזה נתינת טעם והסבר מדוע כדאי לבחור בחיים, שהרי כבר הוסבר בפס' הקודמים שהמוות הוא הניגוד לבחירה בחיים ובטוב, אז מה בא להוסיף כאן??

מסביר ר' משה פיינשטיין זצ"ל שיש שני דרגות באלו שבחרים בחיי תורה ומצוות. דרגה א' והנחותה יותר היא של אלה אשר אומנם מקיימים מצוות אך עושים זאת מתוך הכרח, הם מאמינים בה' ובתורתו ויודעים את חובתם בעולמם, אך מתוך מעשיהם ניכר שאין להם הנאה ושמחה בכך, יתירה מזאת, מעשיהם מעידים עליהם כי הם עומדים בניסיונות בעל כרחם, וסבורים שבעצם טוב יותר היה להם שלא לקיים כלל את מצוות התורה. הדרגה הב' והרצויה שלימוד התורה וקיום המצוות ייעשו מתוך שמחה גדולה, שמחה הנובעת מתוך הכרה ברורה שחיותו והנאתו של האדם באות מחיי התורה והמצוות שהם החיים הנצחיים, ולא מחיי הבל שאינם כלום.

וההבדל ביניהם תהומי!!! הולך בדרך א' מקלקל את זרעו!!! בניו אשר יקומו אחריו ויראו את אביהם 'מתייסר' בדרכו בכובשו את יצרו בדרך של כפיה וחוסר ברירה, יפטרו את עצמם מלילך בדרכו בטענה פשוטה, הם יאמרו שאין להם כח וגבורה כשל אביהם וממילא הם אינם יכולים לכבוש את יצרם, ומכאן הדרך לנטישת התורה מאוד קרובה... לעומת זאת ההולכים בדרך ב' יושפעו לטובה בדרך אביהם, בראותם את האושר והסיפוק שמלווים את האב בדרכו בחיים וזה יוכיח להם שההולך בדרך התורה כולו הנאה ושמחה בחיים ויבינו לוותר על חיי ההבל לעומת האושר הנפלא שבחיי הנצח.

זה הפשט בפס' 'ובחרת בחיים' איזה חיים?? חיים שתחיה אתה וזרעך!! חיים של עשית המצוות בשמחה ובאושר, ואז זה ישפיע גם עליך וגם על זרעך.

ודע לך שאם תבחר בטוב ירמזו לך מהשמיים שבחרת טוב ותרגיש בכך. אומר הרב דסלר שהקב"ה הטביע באדם שכאשר הוא בוחר בטוב יש לו הרגשה טובה של ניצחון וסיפוק. ולהיפך, כאשר אדם נכשל בבחירה יש לו הרגשה של אשמה ובושה. כי בעל תאוה יודע היטב את הרעה הנגרמת לו בגין היותו כרוך אחרי התאוות, אך הוא לא מסוגל להשתחרר מהן, כי התאוה שולטת עליו. גם קודם הבחירה יכול האדם לחזות מראש, וזהו חסד גדול ממנו יתברך שרומז לך על הבחירה הנכונה.

ודע לך שתפקידך רק לבחור ולהראות שזה רצונך, כי שאדם מקבל על עצמו באמת ובתמים לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה. מיד מעלה עליו הכתוב כאילו קיים בפועל ממש. וזה חסד גדול שהקב"ה נתן לנו כמו שאומר המדרש 'ובחרת בחיים' – 'אלא שנכנסתי לפניך משורת הדין ואמרתי לכם ובחרת בחיים' שהרי לכא' ציווי זה מיותר שהרי פשוט וברור שהקב"ה ציווה לנו תרי"ג מצוות כשי שנקיימן. מהו איפוא הצורך לחזור ולצוות 'ובחרת בחיים'? על כך עונה המדרש ומגלה שציווי זה נושא עמו בשורה חדשה של הנהגה שהיא לפניך משורת הדין, דהיינו שכאשר רק נבחר בחיים, כבר ייחשב לנו כאלו קיימנו את כל התורה בפועל. נמצא שאין כאן אזהרה נוספת לשמירת המצוות, אלא גילוי חדש של הנהגת חסד מופלאה של הקב"ה עם ישראל עם קרובו.

למדנו מכאן עד היכן מגיעה כוחה של קבלה אמיתית לבחור בטוב ולמאוס ברע, ומה רב ערכה. כמה מתאימים הדברים באופן מיוחד לימי הדין והמשפט, הימים הנוראים. בתקופה זו של השנה, כאשר כל באי עולם נקראים להיות נצבים לפני ה' יתברך למשפט, כל אחד מחפש זכויות ומעשים טובים כדי לזכות בדין. קיום הצו 'ובחרת בחיים' לפי מה שאמרנו, מקנה לאדם אפשרות להטות את הכף לטובה. כאשר יקבל על עצמו באמת ובתמים לבחור בחיים האמתיים, אם יגמור אומר בנפשו לשקוד על התורה ולקיים את מצוותיה מתוך אושר ושמחה, תיחשב לו הקבלה בלבד כאילו כבר קיים את כל אשר קבל על עצמו.

הבה ונעשה זאת!!!

לע"נ אבי מורי ר' חיים ב"ר ישעיהו ז"ל

משה בירנבוים - birmoshe@gmail.com